

Előfizetési feltételek.

Évi sz. évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt 50 kr.
Külsők, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
háza-re egész évre 3 frt.
Létszámok és kereszmá-
rosok részére az előfizetők
számlájával együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközöndők.

Ezves számok 10 kr. alatt
számlák a kiadónak.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Hirdetések.

□ centimeterenként 2 kr.,
többször-ért 1 1/2 kr. fi-
zendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBEŒ

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetők, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkezelvényben
részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8. sz. I. em.)
küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főter, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Rimaszabályozás.

Évek óta évről-évre mérik Rimánknak szabályozandó medrét, úgy annyira, hogy egy jovialis ur szavai szerint azzal a munkával, melyet a folytonos méregetésre áldoztak, magát a szabályozást is keresztül vihették volna.

Ugy emlékezünk, hogy a múlt év elején megtartott városi közgyűlés előtt felolvasott polgármesteri jelentésnek is egyik kimagasló része volt az a pont, mely a Rimaszabályozással foglalkozott: — ez a Rimaszabályozás kérdése volt az, mely a betöltetlen városi mérnöki állás sürgős betöltését kívánatosá, — sőt elmulaszthatatlanná tette.

A mérnöki állás betöltetett, a polgármesteri terjedelmes és szép jelentés kinyomatott, szétosztatott és a Rimaszabályozás, mint annyi sok más — szépen elmaradt, úgy, hogy alig hisszük, hogy polgármestereinknek legyen valaha kedve egy oly jelentést írni, mely — habár a legszebb tervekkel, legégetőbb kérdésekkel foglalkozik is — mégis célját csak abban érte el, hogy kinyomatva és szétosztva sajtakarónak szolgáljon.

E végett bizony kár volna neki még egyszer oly jelentést írni.

Reméljük, hogy legalább a tavaszon nem érjük meg azt az árvizet, mely csak két évvel előbb is annyira meglepte városunkat, hogy a Sziogyártó- és Losonci-utczákban derékon felül érő vízben elmélkedhettünk a Rimaszabályozás kérdéséről, re-

méljük azért, mert a saras tölre oly nagyobb mérvű hó- és jégolvadástól nem tartunk, mely oly bőségesen látna el bennünket a nem kívánatos vízzel. De azért úgy hisszük, jobb lesz gondoskodni az egyedül célirányos menekvés módjának — a Rimaszabályozás — keresztülviteléről, mint ismét akkor, mikor már nyakig leszünk a vízben, annál is inkább, mert hiszen akkor sem a hó- és jégolvadás dagasztotta meg kicsiny Rimánk vizét.

Hogy eddig mi akadályozta meg az oly régen szükségesnek beismert terv megvalósítását, nem tudjuk és azért szemrehányásokat tenni senkinek sem akarunk, mert hisszük, hogy az, ami elmaradt, nem azért maradt el, hogy végleg elmaradjon.

A Rimaszabályozása városunkban oly megérett kérdés, mely fölött vitatkozni egyáltalán nem lehet. Egyedül a szabályozás keresztülvitelének módja lehet az, mely fölött eltérő nézetek lehetnek.

Nem tagadjuk azt, hogy az esetleges eltérő nézetek bármelyike is nem a legjobbat akarná, de elérkezettnek látjuk az időt, mikor kimondassék a megmásíthatatlan ítélet, hogy a vitának vége van, a szabályozást ezen vagy azon irányban keresztül kell vinni még pedig nem is a jövőben, hanem azonnal és ma.

Mert hasztalanul keresünk vagyont, hasztalanul biztosítjuk azt bármily veszély ellen, ha nem biztosítjuk a legelső ellen, mely minden más biztosítási módot kizárva, egy véletlen pillanatban teszi tönkre

mindazt, mit talán évek hosszú sora alatt szereztünk.

Azért a legmelegebben ajánljuk az illetékes körök figyelmébe ez égető kérdést és ha sorainkkal csak egy lépéssel előbbre vittük is azt, a figyelmeztetéssel kötelességünket teljesítettük.

A polgári olvasókör közgyűlése.

A rimaszombati polgári olvasókör múlt vasárnap tartotta évi rendes közgyűlését, a kör nagyszámu tagjainak élénk részvétele mellett.

A kör azon a ponton van ma, mint nemcsak a választmányi jelentés, de a megdönthetetlen tények is igazollák, hogy Rimaszombat életében ha nem is vezérszerepet játszik, de minden tekintetben döntő súlyjal szóljon bele bármely oly kérdésben, mely társadalmi életünkre kiható lehet.

Tagjainak száma jóval 200-on felül van, kik között a magasabb társadalmi állásúakkal ép egy találkoznak, mint az egyszerű iparossal.

A szélesebb társadalmi életre is kiható működését igazollják a múlt évi február 5-iki fényes táncmulatság, mely maga 297 frt 57 kr. tiszta jövedelemmel gyarapította a kör pénztárát, márczius 15-ének megünneplése, melynek kezdeményezője a polgári olvasókör volt, a július 9-iki nyári mulatság, Kossuth Lajos 91-ik születésnapjának megünneplése, a Jókai-ünnepély november 19-én és legutóbb azon ténye, melylyel 500 tagnyi létszámmal védnöksége alatt létesítette a temetkezési együletet. De ezeken kívül is nap-nap utáni csendes működése is olyan, hogy már biztos jelét láthatni annak, hogy a kör csak hasznára lesz Rimaszombatnak, ha az eddiginél nagyobb nyomatékkal fog beleszólni nem épen élénk társadalmi életünkbe.

A közgyűlés a választmányi jelentés után hozott három határozatot.

NÖEGYLETÜNK BÁLJA.

Azaz hogy bocsánat, nem bál volt, csak táncszestély, legalább ilyennek lön hirdetve. De helyesen vélünk distingválni, ha azt mondjuk, hogy a táncszestély egy szerényebb méretű bál s a bál egy fényes táncszestély, mihez képest a «Rimaszombat és vidéke jötekony nöegylete» által február 3-án tartott táncszestély tulajdonképen bál volt.

Azzá tette a jelenvolt közönség, a nők öltözékének pazar elegantiája, a teremdiszítés stb.

A nöegylet táncszestélye rendszerint a farsang egyik kiemelkedő fénypontját szokta képezni és ez idén különösen nagy szerepre volt hivatva, képezvén egyetlen elite-mulatságát a farsangnak.

A szerep jelentőségteljes fontossága teljesen áthatotta a rendezőséget és a legnagyobb örömmel konstatáljuk, hogy fokozottan kifejtett tevékenységüket a legteljesebb siker koronázta, ügybuzgóságukkal a megjelenteknek feledhetlen emléket, maguknak öszinte elismerést szereztek meg.

Megindult ugyan egy csekély s nem annyira érthetetlen, mint indokolatlan ellenáramlat azok részéről, kik azt hitték, hogy a vigalommal egybekötött tombola és a szegények érdekében eszközölni szokott elarusítások tetemes anyagi áldozatot vonnak maguk után, e renitensek azonban magukra vessenek, megfosztották magukat egy páratlan sikerű vigalomtól a legalaplatanabb aggodalmak miatta, holott aki a belepti díjjal kívánta magát csak megváltani, teljes jogában ál-

TÁRKA.

KÁLYHA MELLETT.

Sűrű pelyhekben hull a hó,
A szél zugó hangot ad
S hidegtől az ablakomon
Kivirít a jégvirág.

Kis szobámban kályha mellett
Üldödelve pipázom,
S elnézem a hó hullását
S merengek a virágon.

Hű barátom, makra-pipám
Megereszt egy fűsgomolyt,
S annak tarka gomolygása
Ajkamra hoz egy mosolyt.

S míg e mellett meláztatva
Ébren sokat álmodom:
Látom a mult, jelen s jövőt
Keresztül a fátyolon.

Multam oly volt, mint az éden.
Nem ismertem én a bűt;
Az ég derült volt felettem,
Virággal hintett az ut.

Mint a patak kis medrében
Szép esendesen folydogál,
Ugy folytak le napjaim is...
Nem volt gát és akadály.

Addig, amíg szívem egyszer
Vágyra fel nem támadott...
Hej! de aztán más lett minden
Minden másra változott!

Ismeretlen volt az érzés
Ami benne tanyát lelt,
Csendes, békés nyugodalma
Mint a madár szárnyra kelt.

Ismeretlen volt az érzés,
De felséges 's isteni.
Azt, ki egyszer átérezé,
Nem tudja felejtteni.

Csakhogy a bű az örömmel
Párosul 's karöltve jár,
Bánat is a boldogságra
Kaján irigységgel vár

Azután is nyílt a rózsza
S kéjjel szívtam illatát,
Boldog voltam 's mégis érzém,
Hogy tövisből többet ad.

Mert a miként Ádám apánk,
Cyenge voltam mint a nád,
Hagytam évt, hogy vezessen
Mint olyant, aki nem lát.

Hallgatlan az asszony szóra,
Hittem annak szép szavát,
Nem csalódtam... hej! — de mégis
Felfordult a jó világ!

VAJDA PÉTER.

1. Mivel az egylet tagjai számának növekedésével arányban kell állani a választmány tagjai számának is, az alapszabályok 17 §-át megváltoztatva, a választmány tagjai számát 30-ban állapította meg s az ekkép módosított alapszabályok megerősítés végett föltérjesztését elrendelte.

2. A rimaszombati polgári olvasókör tagjai által alakított második temetkezési egyesület feletti védnökséget elfogadta.

3. Figyelemmel azon körülményre, hogy a polgári olvasókör mai és remélhetőleg jövőbeli terjedelme állandósított helyiséget követel és tekintve, miszerint pénztárának már mostani tartalma is elegendő arra, hogy egy ilyen helyiség létesítése végett az előleges intézkedések megtétehesenek: a közgyűlés megbízást adott a választmánynak arra nézve, hogy alkalmas időben és legjobb belátása szerint cselekedjék, esetleg — a közgyűlés jóváhagyásának fenntartása mellett — ilyen célból terhes szerződéseket is köthessen.

Ezután a tisztikar és választmány megbízatásuk lejárva, tisztjokról lemondottak s megajelteték a választás.

Elnökké újra egyhangulag Rábely Miklós, pénztárnokká Rónay Gyula, jegyzőkké Szabó Lajos és Csillag Mór választottak, választmányi tagokká pedig: Banyay Ferenc, Barányi Gusztáv, Benyó Béla, ifj. Csapó János, dr. Czinner Miksa, Feledy Ferenc, ifj. Gaskó János, Institórisz Endre, Jakovecz Alajos, Kohuth Lajos, ifj. Kovács István, László János, Lengyel Pál, Lévy István, Lokcsánszky Endre, dr. Marikovszky István, Remenyik Samu, id. Róth Lajos, Szabó József cipész, Szabó József mészáros, Szabó János Kriston, Szabó László, Susztek József, Szentmiklóssy Gyula, Tomay Alajos, Tóth Péter, Varga Lajos, Vozáry Sámuel és Zsuffa Kálmán választottak meg.

Farsang.

Kálmán királyunk böles uralkodó volt, ki mondta, hogy a boszorkányokról, melyek nincsenek, ne is történjék említés. Igen ám, de azért mégis beszélünk róluk, bárha nincsenek is, és ez szolgáljon mentesgünkül akkor, ha a bójtben farsangról írunk.

A farsang utolsó napjai a régi tradícióhoz híven egy városunkban, mint a vidéken zajos vigaságok lettek élénkévé téve s különösen zajosak voltak az idén. midőn a farsangi időtartam bihetetlenül rövid volt.

Általános reflektiók helyett különben hadd álljanak itt tudósítóink jelentései:

Estély Hevessyéknel.

1894. február 5.

Traditionális dolog, hogy farsangonként egyszer annak az ismerős sarok épületnek összes ablakai fényárban usznak, és még nagyobb fény legyen benn a teremben. Társadalmunk színe-java ad ilyenkor találkozt egymásnak s fesztelen jó kedvben mulatnak át egy farsangi éjszakát, melyet feledhetlenné tesz a háziasszony párját ritkító vendégszeretele és a házi kisasszony szeretetreméltósága. Így történt ez idén is és mely elé annyi várakozással tekintettek, — melyet annyi reménységgel vártak szép leányok, deli ifjak: megtörtént az estély e hó 5-én.

lott és senki nem állott a költségeket provokáló legcsekélyebb erkölcsi pressió alatt sem.

A bál kezdete 9 órára volt ugyan kitűzve, azonban esti 9 óráig folytonosan gyűlt a közönség s ekkor a csinnal s csakis női kezektől várható izléssel diszitett terem ragyogó képet mutatott. A parketten a város és megye legszebb asszonyai és leányai hullámzottak föl s alá, legnagyobb részük a legkifogástalanabb és részben pazarnak mondható báli toilletben, a férfiak kivétel nélkül frakkban.

Hogy a táncot minő hévvel és lelkesedéssel lejtették, azt itt hangsúlyoznunk teljesen felesleges; köztudomású dolog az, hogy Gümör-egyike azon megyéknek, hol a legjobb táncosnők és táncosok teremnek.

A táncrend egyes pontjai között szép asszonyok, szép leányok árusították a szegények javára a tombola-jegyeket, frissítőket, pezsgőt stb. és a vételkedv a lehető legélénkebb volt; hajh! mikor a kínálat csak egy mosolyból állott ugyan, hanem aztán minő volt az a mosoly!

Szűnőra alatt kisorsolták a tombola nyeméneit, melyek kivétel nélkül értékes és hasznos tárgyakkól állottak, úgy, hogy némelyik szerencsés nyerő a kellemes emlék mellett még jelentékeny anyagi haszonban is részesült.

Az egész rendezés a maga nemében páratlan gondos volt, és e tekintetben a legteljesebb elismerés illeti Kern Adolfné, Molnár Józsefné és Reisz Marikovszky urnókat, kiknek a rendezés nagy munkájából az oroszlanrész jutott.

Hogy meunyre sikerült volt, kellőképen bizonyítja a jelen voltak névsora, de különben is a föltétlen siker teljes garantiája rejlik a háziasszony s házi kisasszony személyében, kik mint mindig, úgy ez alkalommal is elbájolták szeretetreméltóságuk és előzékenységükkel a megjelenteket.

Éjjeli 12 óraker lucullusi vacsorához ültek a vendégek s a hol megyénk annyi notabilitása volt összegyűlve, nem lehet csodálkoznunk azon, ha a pezsgős palaczkok durrogása mellett egymást érték a szebbnél-szebb tőztek.

Az első felkőszőntőt Hámos László főispán mondta a háziasszonyra, Hevessy Bertalanné urnőre, a másodikat Bornemisza László alispán Hevessy Mara kisasszonyra, Szentiványi Árpád és Molnár József a főispán és nejét éltették, majd ismét Szentiványi Árpád az alispán és nejét üritett p-harat. Bornemisza László a jelen volt hölgyeket éltette stb.

Reggeli 9 óráig tartott a tánc, csak akkor oszlott szét a társaság, kik között jelen voltak: Hámos Lászlóné, Bornemisza Lászlóné, Máriaassy Lászlóné, Máriaassy Barnáné, Marton Jánosné, Szentmiklóssy Istvánné, Molnár Józsefné, özvegy Diószeghy Zsigmondné, Raiszné Marikovszky Emma Török Róza, Szentiványi Gézáné, Samarjay Jánosné urnók, Farkas Mathild, Szelezky Jolán, Szentiványi Margit, Glosz Aranka és Vilma, Forster Zsófia kisasszonyok.

A polgári kör estélye.

1894. február 4.

Nemcsak a komoly munkálkodásban állnak az első helyen, de meg kell nekik adni, hogy mulatni is tudnak, még pedig kitűnő jó kedvvel s teljes fesztelenséggel.

Hogy a közgyűlés az egyesület működésének oly szép eredményét tüntette föl, ki sem csodálkozhatik azon, hogy a polgári kör is ki akarta venni részét a farsang világi örömeiből, s közvacsora jellegével kitűnően sikerült estélyt rendezett.

A kör összes helyiségei zsufolásig megteltek, valamennyi teremben fel voltak terítve az asztalok, melyeket nők s férfiak ültek körül s az egyszerű, de kitűnő ízű étkek, jó bor a legde-rültebb hangulatot idézték elő.

Az első fogás után Rábely Miklós, a kör érdemes elnöke emelt poharat, s meleg szavakban éltette a jelenlevő vendégeket, Szabó Lajos a nőkért üritette poharát, azon óhajának adván kifejezést, hogy vajha minél gyakrabban keresnék fel az egyesület helyiségeit, Éva János a tagok közötti egyetértésre emelt poharat, majd végül Papp László a vendégek nevében éltette a kör minden egyes tagját s különösen annak tisztviselőségét.

Vacsora után gondolat gyorsaságával széthordták a játékeremből az asztalokat s kezdedt vette a táncz és tartott kivülágos kivríradtig.

Ugyancsak szűknek bizonyult a helyiség, a mi egészen természetes akkor, midőn a jókedv alig ismert határokat, s ugyancsak sűrűn hangzott fel a biztatás, hogy hisz majd másképp lesz az, ha az egyesület felépített saját házat.

Öszintén kívánjuk, hogy e szándék minél hamarabb megvalósuljon.

A vigalom csak reggel 8 óraker ért véget, addig tartott a táncz, a fesztelen, pezsgő jókedv. A négyeseket mintegy 45 pár tánczolta.

Hogy minő fényes hölgyközönség vett részt e minden tekintetben sikerült tánczvigalmon, legjobb bizonyítéka a jelen voltak itt következő névsora: gróf Almássy Arthurné (Feled), Bakssy Józsefné, Barna Imréné, Csernay Danielné, Dapsy Vilmosné, Diószeghy Zsigmondné, Farkas Abrahamné, Forster Imréné, Gedeon Jánosné, Hámos Lászlóné (Berzete), Hevessy Bertalanné, Halassy Gyuláné, (Kecskemét), Kern Adolfné, Kubinyi Aladárné, Liszkayné, Molnár Józsefné, Medveczky Sándorné, Máriaassy Lászlóné, dr. Marikovszky Istvánné, Marton Jánosné, Pongrácz Pálné, Pitta Lipótné, Raiszné Marikovszky Emma, Rosenaur Józsefné, Szentmiklóssy Istvánné (Beje), Samarjay Jánosné, Szilágyi Jánosné, Szabó Károlyné, Schulhoff Pálné, Szűgyi Zsigmondné, Stolcz Mártonné, Schmeigner Károlyné, Török Gyuláné, Terhes Pálné, Ugrik Mihályné, Veress Samuné urnók, Farkas Mathild, Fáy Lenke, Forster Zsófia, Glosz Aranka és Margit (Csiz), Hevessy Mara, Izsépy Ilda, Komjáthy Gizi, Kern Jolán, Kubinyi Mariska, Liszkay Irén, br. Nyáry Ilona és Róza (Jánosi), Pappszász Irén, Rosenauer Olga, Rásky Erzsike, Stolcz Birike, Török Aranka, Vályi Margit kisasszonyok s kivülök még igen számon, kiket szórakozott reporteri czeruzánknak feljegyezni nem sikerült.

A katholikuskör estélye.

A most letűnt farsang alkalmából a helybeli katolikuskör olvasó-egyesület folyó hó 4-én tartotta társas-mulatságát.

Ezen mulatság az e farsangon megtartottaknak legsikerültebbje közé tartozik úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben.

A választmány — számítva a tagoknak az egyesület iránt való meleg érdeklődésére, egy-néhány ügybuzgó és igaz lelkesedéstől áthatott tag segítségével két helyiséget egy teremre alakított át s az oly csinnal lett feldiszitve, hogy a fokozott izlésű igényeket is képes volt teljesen kielégíteni.

A zsufolásig megtelt minden helyiségben hullámzó nő és férfiakból álló társaság a legfesztelenebbül, a kitörő jókedvig fokozott s állandó derült kedélyhangulatban mulatott virradton tul. Társadalmunkban közkeveltségnek örvendő Mészáros Bálint plebánus társaságában jelen volt Moinár Lajos földbirtokos is, aki szives megjelenésével az egyesület közmívelődési tevékenységét elismerő kitüntetésben részesítette.

A nem remélt jövedelem tanuja a meggyőződés tiszta forrásából fakadt erkölcsi sikernek. A katolikusköröknek más hitfelekezetekkel szemben tanúsított bekes szándékát pedig, a jelen egyházi-politikai kérdésekkel telített időben mi sem bizonyítja teljesebben, mint az ezen mulatságban résztvett más hitfelekezetbeli, de az egyesület kötelekebe tartozó tagoknak fesztelen jókedve.

Mint hogy az egyesületnek ugy ezen, mint eddig rendezett mulatságai a siker teljes mértékének megfelelőek, bizonyítéka ez a hazafias és vallás-erkölcsi érzés ápolásának szolgálatában álló egyesület üdvös voltának.

A líkéri bál.

A februári nap vérvörösen bukkant a hegyek mögé, mikor az állomáson három alig hallható, miniszterileg megrendszabályozott harangütés jelezte, hogy készen álló vonat folytathatja útját Tiszolcz felé. Öreg este lett, mikor mintegy másfél órai zakatolás után, a villany fehér fényével colossalis fenségében szemünk elé kerül a líkéri meseszerű vashámoz.

Égbe nyuló kéményei okáta kebléből a tüzes füstöt és lelket képes zsibbadtság szállta meg ez éjjeli magasztos látványra s alig tértem magamhoz a meglepetésemből, midőn a konduktor «Nyustya 1 perc»-et kiáltotta. Gyorsan leugrottunk a coupéból és a másik pillanatban már repített a két szürke, kijelölt szállásunkra. Mig a lovak egyhangú ügetése végig hangzott a kéményre fagyott országoton, elgondolkoztam magamban, hogy én most tulajdonképen bálba megyek, és önkénytelenül jött ajkamra a kérdés, vajjon milyen lehet egy vidéki bál? Egy először bálózó kis leány hangulata velt rajtam erőt, olyan édes örömmel vegyes félelem szállt meg, vajjon hogy fogok mulatni? A szürkek jói viselték magukat, alig 10 percnyi kociszás után derek házi gazdánk, Porubszky Imre ur «Isten hozta»-ja biztosított a vendéglátás kerésellen magyarosságaról. A báli színhárosság jelvényét magunkra öltve, végre fel kilenczór megérkeztünk várakozásunk Mekkájába. A széles, jól világított lépcsőn felhaladva, a líkéri tisztí Casino szolgája ezüst paszományos sapkával kezében fogadott s miután felső kabátjainktól megszabadított, készséggel kalauzolt a báli terem felé. Alig egy negyedórai várakozás után az eddig üres terem csakhamar virágos kertté alakult át, a mulatni vágyó, örömtől ragyogó menyecske és leány arcok mellett igen jó vette ki magát a garde-des dames-ok tisztos koszoruja.

A meghívó szerint a bál kezdete 9 órára volt kitűzve s azt hittem, hogy tiznél hamarabb alig zendülhet meg az első csárdásra hívó hegedűszó és mily kellemes volt azonban csalódásom, mikor a jelzett 9 óraker már a legjobb kedélyvel áldoztak Terpsichorénak a párok. Ugy-látszik, még Líkér e tekintetben azt tartja, hogy azért megy a bálba, hogy mulasson s nem azért, hogy még ekkor a divat bizarr követelményeinek hódoljon. A csárdást füzértáncz, majd négyes váltotta fel, úgy, hogy egy órára éjfel után a tánczrend első fele egész szépen le volt bonnyolítva.

Ekkor vette kezdetét a souppé, mely az étteremben lett felszolgálva, mely idő alatt a Maxi hegedűjének édes hangja mellett fesztelen jókedv uralta a társaságot. Másfél órai pihenés után felvonulva csakhamar kezdetét vette a csárdás, hol Kubinyi Andor és Benkár Pál urak jó példáján buzdulva, másfél óráig volt alkalma a fiataloknak lankadatlanul mutatni magat, de szivesen tette mindenki, mikor még Kálmán baesi (Kubinyi Kálmán) sem kímélte a tánczról régen elszakított lábait.

Már nagyon küzdött a világosság a sötétséggel, sőt le is győzte ezt, mikor Maxi hegedűje ugyancsak sirta még a «Der schöne Izidort.» De nem is lehetett másképp ott, hol a házi gazdák

a szives vendéglátás mellé oly szép hölgykoszoruval kedveskedtek s hogy szavaim valóságáról senki sem kételkedjék, ime ide iktatom neveiket: Benkár Pálné, Brüstling Aurélné, Füzessy Mártonné, Glózer Jenőné, Hrk Józsefné (Vörösvágás), Kavecsán Jánosné, Kishonthy Terézia (Rimaszombat), Kolbenheyer Józsefné, Kubinyi Andorné, öz. Löcherer Tamásné (Rimaszombat), Rásztóczy Pálné, Rösch Frigyesné, Smeisz Janosné, Somogyi Lajosné, Schmidt Bertalané, Szopata Imréné (Rima-Brézo), Szabó Györgyné (Rimaszombat), Zeler Károlyné asszonyok, Glózer Ilonka, Hrk Emma (Vörösvágás), Jesko Sárika (Rimaszombat), Kavecsán Anna, Kishonthy Anna (Rimaszombat), Löcherer Erzsike (Rimaszombat), Szopata Ilona kisasszonyok.

A figyelmes rendezőség kék, rózsaszín és piros pluche-be kötött könyvecskékkel kedveskedett tánczrendül, mely bizonyára kedves emléke lesz egy kedélyesen előtöltött éjnek.

Álomba ringat a visszaemlékezés, még most is a fülembé cseng, még most is érzem szidító és mégis kellemes hatását az «Éljen a táncz» dallamos ütemeinek, lelkembe lerajzolódnak a tánczó párok alakjai s midőn a valóra ébredék s tudom, hogy ez elmúlt, őszintén fáj, hogy már elmúlt.

— Nyilvános számadás. A likéri tisztí Casino javára folyó évi február hó 5-én megtartott tánczestély a Casino könyvtárának 50 frt tiszta jövedelmet hozott. Felülfizettek: Loisch Ede Budapest 10 frt, Mirka Károly 5 frt, Szontagh Pál 2 frt, Scholz Adam 2 frt, Schmeiss János 1 frt, Csontos Jenő 1 frt, a kiknek e lap hasábjain mond hálás köszönetet a bálbizottság nevében dr. Bleier Leó, pénztárnok.

H I R E K.

Mindazon tisztelt előfizetőinket, kik az elmúlt 1893 ik évre előfizetési díjakkal hátrálékban vannak, felkérjük, hogy hátrálékaikat, egyszersmind a jelen évi előfizetési díjat is még e hét folyamán beküldeni sziveskedjenek.

Felkérjük egyúttal azokat is, kik lapunkat meg nem rendelve, mulatványszámokat kaptak, hogy ha azt megtartani nem hajlandók, azt nekünk a czimszalagra írt «V i s s z a o» jelszóval viszaküldeni sziveskedjenek, mert különben előfizetőkül fognak tekintetni és az előfizetési összeg megfizetésére köteleztetnek.

— Kinevezés. Kovács Annát, a tamásfalvi kisdödöda óvónőjét a vallás és közoktatásügyi miniszter a lipóci-szent-miklósi állami kisdödödához nevezte ki.

— Előléptetés. Soós Lajos posta és távirada gyakornokot a kereskedelmi miniszter ideiglenes posta és távirada tisztjé nevezte ki.

— Kinevezés. Istók József előléptetés: folytán a tornaljai járás főszolgabírói hivatalánál megüresedett díjnoki állásra Osgyani Béla, pelsőci illetőségű körjegyzői vizsgát tett egyén neveztetett ki.

— A rimaszombati izr. nőegylet folyó hó 25-én zártkörű tánczestélyt rendez 1 frt belépti díj mellett. Ez lesz az izraelita nőegylet első nagyszabású táncmulatsága, melyet mint ilyen rendez s épp azért mindent elkövet a mulatság sikerének előmozdítására. A rendezőség élén dr. Kármán Aladár Ernő áll, kinek ismert ügybuzgalma szintén nem csekély garanciáját képezi a sikernek. A meghívók már szétmentek és a rendezőség e helyen kéri fel mindazokat, kik netán tevédebből nem kaptak, hogy forduljanak közvetlenül dr. Kármán Aladár Ernő bizottsági előkhöz.

— A mezőgazdasági kísérleti ügy szervezése tárgyában a földművelésügyi miniszteriumban Miklós Ödön államtitkár elnökelete alatt értekezletet tartottak. Az államtitkár javaslataihoz képest a következő megállapodások történtek. Elhatározták az országos növénytermelési állomás szervezését, mely állomás Cserháti Sándor magyar-óvári gazdasági akadémiai tanár vezetése alatt az országban termelni szokott kultúr-növények újabb fajtáinak kipróbálásával, a jóknak bizonyultak terjesztésével, az országban eddig csak szórványosan vagy éppen nem termelt kultúr-növények újabb fajtáinak kipróbálásával, a beváltak terjesztésével, termelési módjuk be-

gyakorlásával, a vetőmagtermelés és tenyésztés meghonosításával, a vetőmagtelepek ellenőrzésével, a mesterséges trágyafélékkel való kísérletezés szervezésével és okszerű trágyázási eljárás terjesztésével, a legmegfelelőbb takarmánynövény-keverékek összeállításával, a fűmagtermelés meghonosításával és általában a növénytermelési kérdésekkel lesz hivatva foglalkozni és ezen a terepen a gazdaközönségnek tanácsos, utbaigazítással szolgálni. Az állomás költségeinek fedezésére nézve az államtitkár kijelentette az értekezleten, hogy már arról is gondoskodás történt, még pedig a folyó évi költségvetés keretén belül akként, hogy más szolgálati ágak rokonzélm adományainak megfelelő részét ezen központi intézet fenntartására fogják fordítani. Az intézet szervezeti szabályai már szintén elkészültek.

— Vásáráthelyezés. A nyustyai országos vásár miniszteri engedély folytán folyó hó 12-én fog megtartatni.

— Halálozás. Gyulay Gábor, városunk egyik legöregebb embere halt el folyó hó 1-én rövid szenvedés után a hajnali órákban Temetése f. hó 2-án ment végbe az ev. ref. szertartásai szerint a nagyszámu jóbarátok és jóismerősök részvételével.

— Öngyilkosság. Mosolygó György, a helybeli magyar királyi pénzügyigazgatóság egyik újonnan kinevezett kataszteri hivatalnok, folyó hó 3-án Budapest egyik utcáján fobelötte magát. Tettének oka ismeretlen.

— Gazdasági és kertészeti diszmű. Valóban joggal nevezhető ennek a Mauthner Ödön budapesti magkereskedő ez idei főárjegyzéke, a melyet gondos és kitűnően tájékoztató szerkesztésű szövege mellett a számos fekete ábrákat nem is tekintve, ragyogó színnyomatu 90 műlap diszít. Mauthner a mult nyáron Amerikában járt és az ottani növénytermelő körök nagy haladottságot tanúsító munkáját tanulmányozva, rájött, hogy mennyire célszerű lesz hazánkban is termeszethü színekben mutatni be a közönségnek a terményeket. Ezen káprázató csinnal kiállított tájékoztató mű a növények ismerete tekintetében nagy átalakulásokat van hivatva előidézni. Ha szép növényi ismertünk látásból, beszerezni óhajtottuk volna, de nevé esetlegesen nem tudtuk. A Mauthner árjegyzéke alapján azonban a termeszethü színezés nyomán ráismerünk és nevé, leírását, sőt számtalannak tenyésztési módját is megtanuljuk e diszműből. Mauthner 184 oldalú katalógusa természetesen csak azoknak, kik rendelkezéssel megfizeteln óhajtják a czeget, kívánatra ingyen és bérmentve megküldetik.

— Panaszok Feledről. Nem Feled községéről van szó, hanem a vasuti állomásról, melyet rendkívüli fogalma s a vonatok sürü összetalálkozása a legexponáltabb helyek egyikévé tesz. Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy egy idő óta egymást érik ott a szerencsétlenségek, melyeknek okát nem mi vagyunk hivatottak keresni, de igenis kötelességünk elmondani azt, hogy mindez a közel multban nem történt így. Volt a feledi állomásnak olyan főnöke, ki mig egyrészt mint ember, a legszeretreméltóbb tulajdonságokat öszpontosította magában, addig másrészt mint tisztviselő maga volt a megtetsesült pontosság, erély s adminisztratív képességei iránt minden irányban a legteljesebb elismerést tudta kivívni magának. Nem értjük ennél fogva az illetékes felettes hatóságok azon eljárását, hogy egy oly exponált helyről, mint a feledi vasuti állomás, áthelyeznek egy szakképzett s nehez kötelességeit páratlan pontossággal teljesítő tisztviselőt egy oly csendes helyre, hol képességei semmi cselekvési tért nem nyernek, ahelyett, hogy meghagynák őt ott, hol valóban szükség volt s van rá. Ginovszky Lajost akkor sem lett volna szabad Feledről áthelyezni, ha ez áthelyezést ő maga kéri, a feledi vasuti állomásnak oly vezetőre van szüksége, mint a milyen ő volt, ki alatt a szerencsétlenségeket és baleseteket hirtől sem ismertük s kinek elmenetele óta emberáldozatokat követelt a kellő adminisztratív hiánya. Miután a jelenlegi állapotokat több oldalról tartathatatlannak jelzik, kívánatosnak jelentkezik az intéző közegek ez irányu minél gyorsabb intézkedése.

— Vasuti eligazolás. A mult szombat, febr. 3-án délután Feled állomáson, az általánosan ismert Mihály bácsit, ki 21 év óta volt alkalmazva a vasutállomáson mint napszámos, abban a pilanában, midőn a vonatot össze akarta akasztani, a mozgó vonat elütötte, a kocsiak alá került s teljesen összezuzatott. Általános sajnálkozást keltett a jó öreg tragikus halála, mert mindenki ismerte a jóképű öreg embert. Ez már a harmadik eset Feled állomáson három hónap alatt. Talán lehetne nagyobb figyelmet is fordítani a tolatásoknál, hogy emberben kár ne essék.

— A mályvák között Élenk érdeklődéssel szemlél a sétáló közönség egy olajfestményt a Rakottay József üzletének a kirakátában, mely festmény a fenti címet viseli. Pufók, meztelen gyermekalakok bujkálnak s inscelkednek egymással óriási mályvavirágok között, gömbölyü arcuk is egy-egy mályva rózsá. A kép eredetije pár év előtt volt a képzőművészeti csarnokban egyik őszi tarlaton kiállítva, s mestere, Benczur azóta már el is adta. Tehetségre valló másolat a nálunk látható s bennünket annál inkább érdekelt, mert festője Rakottay László földink, s még egészen fiatal ember, ki jelenben végzi tanulmányait, melynek befejeztével a kellő gyakorlatot elsajátított ecset bizonyára nem egy becses képnek lesz megteremtője.

— Ismét tennő. Lapunk egyik számában megemlékeztünk arról, hogy Rakottay József szomszédjával, Haas Salamonnal jelentékeny tennőt csinált; megirtuk azt is, hogy azóta Haas estenként folyton tojásos galuskával traktálja Rakottayt, hogy ez megterhelte gyomorral lutriszámokat álmódjon. Most újabb, mint értesülünk, Rakottay Danó is állandóan tojásos-galuskát vacsorázik s meg is történt vele, hogy a megálmódott számaival tennőt csinált, azonban kevés volt az elfogyasztott galuska-adag, csak 120 frtot nyert.

— A betű öl. Már a szentírás, mely maga is betűből áll, megmondotta, hogy a betű öl. Ezt tapasztaljuk folytonosan ott, hol törvényre, alapszabályokra van hivatkozás, sőt hogy a minden tekintetben a rideg szabályokhoz való ragaszkodás igazságtalanság, kifejezi azon régi axióma is: «summum jus summa injuria» (a legfőbb jog a legfőbb jogtalanság). Ezek a reflexiók pedig akkor jutottak eszembe, mikor hallottam, hogy a helybeli jótékony nőegylet két elhagyott gyermeknek segélyezését pusztán azon indokból tagadta meg, hogy mindkétőnek van atyja s így az alapszabályok a segélyezést meg nem engedik. Igaz, hogy az említett gyermek mindegyikének van atyja, de viszont azon körülmény is igaz, hogy mindkét apa a legnagyobb nyomorban elhagyta gyermekét s így ezen gyermekek az apátlan árváknál csak azon lesújtó tudattal gazdagabbak, hogy az ő atyjuk egy nyomorult, silány. Jobb apátlan árvának lenni, mint ily árvának, ha már jóságról lehet beszélni az árvaságban. De, hogy a rosszabb helyzetben levőt épp azért «ne» segélyezzük, — mert rosszabb helyzetben van, ez a legfényesebb bizonyossága annak a mondásnak, hogy a betű öl.

— Jó házból való, esetleg néhány gymnasiumi osztályt végzett fiu czukrásztanulóul előnyös feltételek mellett öz. Miskolczy Istvánné czukrászdájában Rimaszombatban felvétetik. — Bővebb felvilágosítás akár szóval, akár levélileg nyerhető.

— Véres farsang. Jól mulattak a krasznaborkaiak folyó hó 2-án Kőrösön. Bekebeleztek egy pár liter «spirituszt», nem is csoda, ha egy kissé be is rugtak, minek az lett a vége, hogy összakapaszkodtak és Ambrus András Hovanyecz Jánossal szemben késsel argumentált annyira, hogy ez aligha marad életben.

— Betörés. Zuberecz János kokovai lakos házába folyó hó 3-án betörtök és az agyнемűket elemelték. A csendőrség a tettest Valach Márton személyében kiderítette, ki a lopást beismerte.

— Eljegyzés. Tóth József, Martonfala község derék tanítója, a mult héten, folyó hó 3-án jegyezte el városunkban Szabó Mariska kisasszonyt. Boldogságot kívánunk!

— A gömöri falpar-részvénytársaság Pelőczön folyó évi február hó 1-én rendkívüli közgyűlést tartott Tornaljai Zoltán elnökelete mellett. A gyűlésnek egyedüli tárgya az igazgatóság az azon jelentése volt, melyben a társaság alapítókéjének 60,000 frtól 100,000 frtra való fel-emelését 100 drb 400 frtos új részvény kibocsátásával javasolja. Az igazgatósági jelentés részletesen indokolja ezen intézkedés szükségét a társaság üzletkörüének örvedetes emelkedésével s számszerűleg mutatja ki azon növekedést, melyet fennállásának már második évében az egyes üzletágaknál, u. m. a metszett anyag, parketta-készítés, épület-asztaloság, bot-és cserüzetnél elérni sikerült, úgy, hogy a forgalomnak előrelátható további fejlődése mulhatatlanul szükségessé teszi az alapítókének felemelését. A társaság jövőjére nézve a kilátások egyrészt a megyebeli vasutálhozat kiépítése, másrészt azon körülmény következtében kedvezőeknek mondhatók, hogy a társaság székhelye Gömörmegyének nagy részben hitbizományilag lekötött és rendszeres turnusokba beosztott dus erdősejének központján van és így a faanyaggal való ellátása nemcsak most, de a jövőben is kellezőleg

biztosítva van. Az igazgatósági jelentésnek felolvasása után Blum Samuel üzletvezető-igazgató adott szóbeli felvilágosítást az igazgatósági jelentés kiegészítéséről, mire a közgyűlés Szentpétery Sámuel, Hámos László főispán, Rosthy József és Markó Sándor felszólalásai után az igazgatóság javaslatát egyhangulag elfogadta és az új részvények iránt az aláírási ívek kibocsátásával a többi szükséges intézkedésekkel az igazgatóságot megbízta.

— **«Ratkó és Vidéke Nőgyűlete»**. február hó 1-én Ratkón a városi teremben táncszal egybekötött zártkörű «tea-estély»-t rendezett, amely ugy erkölcsi, mint anyagi tekintetben is fényesen sikerült, miről legjobban tanuskodik, hogy a bár nem nagy számu, de annál vidámabb hangulatban levő társaság reggeli 5 óráig maradt együtt. A siker érdemének oroszlanrésze az egyet fardadhatatlan elnöknőjét, Fischer Károlyné urnót illeti, aki Hrk Istvánné és ifjabb Daniss Mártonné urhölgyekkel együtt nem kímélve semmi fáradságot, ernyedetlen ügybuzgalmat fejtett ki az egyet sikerének s ezzel egyszersmind az egyet nemes céljának előmozdítása érdekében. A 67 frt 83 krnyi összebevételhez felülvezetésekkel hozzájárultak: Latinak Frigyes 3 frt, Fischer Károlyné 2 frt, Kármán Ede 2 frt, ifjabb Daniss Mártonné 1 frt, Kolbenheyer Pál 1 frt, dr. Svehla János 2 frt, Hrk István 1 frt, Tochten G. 3 frt, Zimann Emilia 1 frt 20 kr., Viczián Lajos 70 kr., dr. Krecs Gyula 50 kr., Daniss Zsuzsanna 80 kr., Valentinyi Béla, Daniss János, Szívós Dániel, Klimesko János 20—20 krral.

— **Nyilvános számadás.** Feleden az ottani polgári olvasó-egyesület 1894-ik évi január hó 28-án táncmulatságot rendezett. A mulatságnál rendez bevétel volt 50 frt 80 kr., felülvezetés 10 frt 10 kr., összesen 60 frt 90 kr., melyből a kiadás levonatván 21 frt 69 kr. Összegeben, maradt az egyet javára 39 frt 21 kr. A felülvezetéshez hozzájárultak: Dráskóczy László 4 frt 30 kr., gr. Almássy Arthur 1 frt 20 kr., dr. Borszékai Ármin 60 kr., Müller Lajos 50 kr., Bodor Pál, Pál Gyula, Kovács Géza, Palm Nándor, Mészáros János, Keresztély Ferencz, Kovalesik Ignác, Sprok Mihály, Varga József, István József 30—30 kr., Pólos Györgyné 20 kr., Csernay Dezső és Kovács József 10—10 krral. Feleden, 1894. február hó 6. Györfly József, pénztárnok.

— **A nagyrócei takarékpénztár** ez évi rendes közgyűlése márczius hó 5-én délután 2 óra-
kor fog a városháza termében megtartani, melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak. Tárgyak: 1. Igazgató és felügyelő-bizottság évi jelentése az intézet állásáról. 2. Merleg jóváhagyása és ennek folytán az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése. 3. Osztalék megállapítása. 4. Felügyelő-bizottság választása. 5. Szabályszerinti indítványok. Kelt Nagy-Rócezen, 1894. január hó 18-án. Az igazgatóság.

Előkészületek az ezredéves orsz. kiállításához.

Meleghangu átirat kapcsán kaptuk az alábbi felhívást azon kérelemmel, hogy azt lapunkban közlétegyük. A kérelemnek a legnagyobb készséggel teszünk eleget, mert

hisz mindnyájunk érdeke az, hogy az ezredéves kiállítás, — melylyel oly epochalis esemény megünneplése célozzatik, — az ünnep eszméjének magasfősságához méltó legyen.

Különösen ajánljuk olvasóink figyelmébe a felhívást, annál is inkább, mert a középosztály és az iparosok érdekében szólal meg s ilykép kétszeresen megérdemli az érdeklődést és figyelmet

Felhívás a magyar közönséghez!

Ezredéves orsz. kiállításunk sikere érdekében kérjük a nemzet minden számottevő tényezőjének támogatását. E kiállítás nem egyszerű tárlatnak, látványosságnak van tervezve, mert a magyar nemzet ezer éves multjának képezi beszámolóját és ez a beszámoló nem lehet másolata az ugynevezett mutatványos kiállításoknak, melyeknek egész sorozata követte egymást az utolsó évtizedben.

Kell, hogy ez alkalommal kulturánknak méltó hely jelöltsék ki Európa művelődés történetében; kell, hogy bemutassuk iparunkat, művészetünket, közgazdaságunkat a maga egész teljességében, minden számottevő tényezőjével egyetemben; kell, hogy megmutassuk Európa nemzeteteinek, hogy az államalkotó magyar nemzet ereiben pezsgő evezészes vér kering.

A nemes versengés megindult országszerte. A vagonos iparos, aki áldozatokra képes, ott lesz termelése és munkája javával; de ott lesz a kevésbé tehető, jeles iparos is, mert a nemzeti munkának ő is lelkes tényezője és ámbár áldozatokat kell hoznia, nem maradhat el, mert elmaradásával nem volna teljes, nem volna hűséges a magyar kultúra bemutatott helye.

És e helyen apellálunk a nemes magyar középosztályra, a lelkes közönségre. Járuljon hozzá ő is a nemzeti verseny sikeréhez s hozza meg áldozatát a nagy cél sikere érdekében.

Nem olyan áldozatról van szó, mely a társadalmat nem illetik. Kérjük, hogy szükségleteinek fedezésével a kiállítás előtti évben legyen némi figyelemmel a közel környezetben lakó jelesebb magyar iparosokra, hogy rendeljen olyan tárgyakat, amelyeket az illető iparos az alkalomhoz méltó figyelemmel készítsen el és a nemzeti kiállításra felküldvén, vele mű- és kézműiparunk magas színvonalát kidomboríthassa.

Az áldozat valóban oly csekély, hogy minden hazafinak meg kellene azt hoznia. Egy-egy luxus-butordarab, egy műipari czikk minden müvelt család szalonjában elkél és kiállítás nélkül is kereslet tárgyat képezi; annál inkább hiszük hát most, mikor a legnemesebb ügy támogatásáról van szó, hogy a magyar középosztály sietni fog megrendeléseivel a jeles, de kevésbé tehető iparosság segítségére s megmenti őt attól, hogy ambíciójának tárgyat, munkája javát esetleg figyelmen kívül hagyja a kiállításokat csak futólag áttekintő közönség

Főurainkat, főpapságunkat, nagybirtokosainkat bár ne kellene külön felhívunk ez alkalomra. Nekik adatott meg első sorban, hogy Meczenásai legyenek a magyar iparnak és az ő bőkezű pártfogásuk tehetné lehetővé, hogy iparunkat bemutathassuk azon a magas színvona-

lon, amelyre a külföld műiparát is emelte a Meczenások támogatása.

Ma még hosszú idő van a kiállításig és ez a kérelem még korainak tetszhetik sokak előtt. De, hogy megteesszük már most, annak különös oka, hogy egyrészt iparosságunkat figyelmeztessük, hogy a nemes magyar társadalom segélyt fog találni, másrészt, hogy ideje legyen munkája versenyképességéről, jeleségéről és jó izléséről meggyőzni azt a társadalmat, — melytől támogatást vár.

Szóval az iparosnak lesz ideje keresni a megrendelőket tetszését és a megrendelőnek van alkalma kiszemelni azt az iparost, akit támogatásra méltónak talál.

Mi bizunk a magyar iparban és a magyar társadalomban egyaránt. E bizalommal vagyunk hazafias tisztelettel Budapest, 1894. év január hó végén. Az «Iparosok kiállítási nagybizottsága» megbízásából:

Megyeri Krausz Lajos,

elnök.

Thék Endre,
alelnök.

Ifj. Pákai Kölber Fülöp,
alelnök.

Piaczi árak.

Rimaszombatban 1894. február 10. tartott heti vásáron:

Tisztabuza forint 6.30—6.50, rozs 5.30—5.50, árpa 5.80—6.—, zab 5.80—6.—, kukoricza 5.50—5.60, krumpli 1.25—1.40, bab ———, mmázsánkint. — Marhahús 52 kr, Borjúhús 32 kr. Sertéshús 48 kr. kilogrammonkint
A rkapitányi hivatal,

Rozsnyón 1894. évi február 10-én tartott heti vásáron:

Tisztabuza frt 5.20, rozs 3.40, árpa 3.60, zab 3.60 kukoricza 3.50, bab 5.00., kása 6.90 hektoliterenkint
Sulyán Sándor, rkapitány.

A laptulajdonos megbizottja és felelős szerkesztő: **SZELESS ÖDÖN.**

Főmunkatársak: PAPP LÁSZLÓ és CSERNAY DÁNIEL.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Uj mészárszék.

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy Rimaszombatban megtelepedtem s a

városi mészárszékot

(a Jánosi-utcában) kibéreltem. Remélem, hogy működésem következtében a tervbe vett fogyasztási szövetkezetre nem leend szükség, mert én az **elsőrendű marhahús kilóját 40 és 44 krért mérem.**

Kérem a n. é. közönség b. pártfogását

Leicht Ármin,
mészáros.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tisztelettel alólirottak van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, hogy *az évek óta fenálló*

női és férfi divatáru és rőföskereskedésemet

f. évi-február első napjától kezdve

női, férfi, leány és fiu bőrczipőkben

dusgazdag raktárral kapcsoltam egybe.

Főtörekvésem s üzleti elvem, hogy csak a legjobb gyártmányt árusítom el jutányos áron s így a cikkek kitünő minősége csinálja üzletemnek a reklamot.

Tulcsigazott, be nem váltható ígéretekkel nem kecsegtetem a n. é. közönséget, hanem igenis mint eddig, úgy jövőben is fokozott buzgalommal fogok törekedni, hogy t. ve-
vőim igényeit minden tekintetben előzékeny és figyelmes kiszolgálát által kielégíthessem.

Remélem, hogy ezen új árucikk piacra hozatala által a t. közönségnek alkal-
mat fogok nyujthatni jó árú beszerzésére.

Becsés pártfogásukat kérve, maradtam illó tisztelettel

REISZ JÓZSEF,

női és férfi divatáru-kereskedő
Rimaszombatban, Főtér és Deák Ferencz utca szögletén.

Aggtelek község határában 300 drb juhnak **első minőségű legelő,** 10 percz a szállástól, juhászakkal bérbeadandó

Levelek **KLEIN SALAMON** haszonbérldőhöz intézendők. (U. p. Ragály.)

Bükk- és cser-tűzifa

kitünő minőségben

jutányos aron megrendelhető

Náray J. A.

könyvnyomdájában

RIMASZOMBATBAN, (Főtér 8.)

A megrendelt tűzifa raktáron van és kívánatra házhoz szállítatik.